

дамъ, да ли вървиме направо. И така лукавий челоуѣкъ остави момче то тамо при кладенець, безъ да му обади естество то на вода та, а самъ върнасе назадъ при баща му, и му рече: увы мене и твоему сыну, о царю! дете то ти изѣде левъ на пути, като отхождахме, и азъ едва се избавихъ и дойдохъ да ти кажемъ. Дете то же чекавши го тамо при кладенець а много, и отъ жажда изгоревши, написе отъ оная вода, и абіе быде жена. И падна въ недоумѣніе сыромахъ, не знаеше, що да направи, и плачеше. По случаю же мина отъ тамо единъ челоуѣкъ, и видевши го плачуца, попыта го: Защо плачешъ; отъ гдѣ си; и чія си дщера; Онъ же отговори му: Азъ самъ сынъ на онсица царя, и по повелѣнію бащи моего отхождахъ при онсица царя, да направимъ свадба сосъ дщера му: другаре те же, кои то ми беха дадени отъ баща ми, отидоха напредъ, а азъ изгубившися отъ пѣтъа, дойдохъ при тоя кладенець, и жаденъ суши напихсе отъ него, и абіе видохъ себе жена, какво то ме гледашъ. Челоуѣкъ онъ же чувши тыя думы, ожалъ го много, и рече му: Азъ да ти направимъ едно добро, и да се преобразимъ вмѣсто тебе на жена, а ты да отидешъ да си направишь свадба та, обаче заклени ми се, защо слѣдъ четыри месецы ще дойдешъ пакъ тува, да си земешъ жен-